

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 357
din data de 14.06.2017

Dosar nr. 2A/2017, conexas cu 228/2017

Petiția nr. 2441.02.05.2017, conexas cu nr. 2.444/02.05.2017

Petent: Autosesizare

Reclamat: S.C .. SRL

..
Poliția localității Târgu Frumos

Obiect: discriminarea și afectarea demnității domnului .., persoană cu dizabilitate vizuală.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, loc. București, p-ța Valter Mărăcineanu nr. 1-3, sector 1

I.1.2 ..,

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 S.C .. SRL,

I.2.2 ..,

I.2.3 Poliția localității Târgu Frumos,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării s-a autosesizat în cazul domnului .., care locuiește în localitatea Pașcani, persoană cu dizabilitate vizuală. Acesta, din informațiile strânse pe baza declarațiilor, era însoțit de câinele său ghid, în data de 06.04.2017 și se afla în stația de autobuz din Tg. Frumos. În momentul urcării în autobuz, pe baza biletelor rezervate în urmă cu două zile de la S.C .., a fost certat, amenințat cu bătaia și împins pe scara mijlocului de transport, după ce câinele Labrador a fost lovit cu piciorul și împins pe ușa autobuzului.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2907.26.05.2017, a fost citat S.C .. SRL în calitate de reclamat prin reprezentant legal, pentru data de 12.06.2017. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.2907.26.05.2017, a fost citat domnul .. în calitate de reclamat, pentru data de 12.06.2017. Procedură legal îndeplinită.

3.3 Prin adresa înregistrată cu nr.2907.26.05.2017, a fost citată *Poliția localității Târguul Frumos* în calitate de reclamată prin reprezentant legal, pentru data de 12.06.2017. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Domnul .. din localitatea Pașcani este o persoană cu dizabilitate de vedere și este însoțit permanent de câinele său ghid, iar în data de 06.04.2017 pe când se afla în stația de autobuz din Tg. Frumos, în momentul urcării în mijlocul de transport în comun, a fost certat, amenințat cu bătaia și împins pe scara autobuzului de conducătorul auto ... Câinele însoțitor din rasa Labrador a fost lovit cu piciorul și împins pe ușa autobuzului. Tânărul nevăzător se deplasa la Sibiu la un seminar pe domeniul dizabilității.

4.2 În momentul în care a început să fie agresat de conducătorul auto, tânărul a sunat la 112, iar în circa cinci minute a sosit un echipaj de poliție, care în urma discuției cu patronul firmei de transport i-a comunicat să aștepte următorul autobuz, care venea la ora 23. Din cele declarate reiese faptul că, echipajul de poliție sosit la fața locului, nu a luat în seamă faptul că, băiatul le-a adus la cunoștință prevederile Legii nr.448/2006, prin care, poate călătorii cu câinele său ghid și că nu poate sta 4(patru) ore în drum, la o oră așa de târzie. Polițistul ..i-a replicat: "...ce vrei, să te duc la mine acasă?". "La scurt timp tânărul nevăzător a fost amenințat telefonic de către șoferul autobuzului spunându-i; "ce o să pățească dacă îl mai vede, deoarece a sunat la poliție". La dosarul cauzei, sunt puse la dispoziție copiile Xerox după documentele animalului de companie a băiatului în cauză din care reiese faptul că, câine *ghid* face parte din rasa Labrador Retriever-Auriu, se numește Maia are vaccinurile corespunzătoare efectuate la timp conform controlului medical prezentat".

Susținerile părții reclamate

4.3 Partea reclamată S.C .. SRL susține că, prestează activități de transport în comun de persoane, intrajudețene, interjudețene sau curse ocazionale începând cu anul 2003. Beneficiarii ai serviciilor pe care le oferă, au fost persoane de toate categoriile fără nicio discriminare, indiferent de vârstă, statut social, naționalitate, convingeri, sex, handicap, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată etc. Partea reclamată prezintă faptul că au fost implicați în mai multe activități sociale, susținând material și financiar categorii sociale defavorizate, în mod individual ori colectiv. Societatea S.C .. SRL este preocupată de instruirea propriilor salariați, solicitându-le respectarea legii și a principiilor morale, nu tolerează manifestări necuviincioase față de clienții săi, iar șoferilor angajați le-a fost trasată ca sarcină de serviciu, acordarea sprijinului la urcarea și coborârea din autobuze, manipularea bagajelor tuturor pasagerilor și cu prioritate a celor vârstnice și cu handicap, pe durata deplasărilor efectuate de aceștia.

4.4 Partea reclamată consideră că, evenimentul din data de 06.04.2017 este unul izolat și nu reprezintă un act de deosebire, excludere restricție sau preferință față de o anumită persoană, oricare ar fi criteriul avut în vedere. La respectiva dată, la mijlocul de transport în comun, s-a prezentat numitul .., însoțit de un câine ghid, precizând că are două bilete rezervate, unul pentru el și altul pentru patruped. Reclamatul susține că, animalele de companie pot circula în autobuzele interjudețene numai în sala de bagaje, în cuști standard omologate și poate fi luat în spațiul destinat transportului călătorilor, doar dacă se prezintă

actele care să justifice starea de sănătate și datele de identificare, conform dispozițiilor legale care reglementează transportul animalelor de companie. Domnul .., nu a prezentat actele solicitate, neavându-le în posesie și doar a precizat verbal, că este vorba de un câine ghid, care are dreptul de a călători în mijlocul de transport în comun. Nu a prezentat niciun document din care să rezulte că este un câine ghid și nici nu purta hamul cu inscripția “câine ghid”. Distanța de la Iași la Sibiu, care urma a fi parcursă de domnul .. este de 450km, timpul ca și durată este de 9 ore, iar șoferul autobuzului a considerat că supune pasagerii unui risc semnificativ prin transportul câinelui în zona destinată pasagerilor, atât cu privire la starea de sănătate, dar și cu privire la riscul de comportament al câinelui față de alți pasageri. Prin urmare a fost refuzată primirea animalului de companie în mijlocul de transport în comun, ajutându-l pe tânăr să coboare cu câinele lui. În jurul orelor 8,15-8,30, reprezentanții legali ai societății au fost contactați telefonic de o persoană care a precizat că este ofițer de poliție și care, a solicitat ca domnul .. să fie transportat până la Sibiu însoțit de câinele său, cu precizarea; “câinele ghid poate călătorii în zona destinată pasagerilor”. La solicitarea organelor de poliție ca domnul .. să călătorească însoțit de câinele ghid, la ora 23.00 a fost urcat în următorul autobuz cu destinația Sibiu. Partea reclamată declară că, trebuie avut în vedere exclusiv prevederea legală, pentru a beneficia de regimul preferențial derogatoriu prevăzut de art. 64 din Legea nr.448/2006, iar persoanele cu handicap nu sunt excluse de la respectarea normelor imperative care reglementează circulația necomercială a animalelor de companie. Aceste norme prevăd în mod expres faptul că, pentru a putea circula în mijloacele de transport în comun, animalele de companie trebuie să fie marcate, vaccinate antirabic, vaccin valabil la data efectuării călătoriei, să se prevadă rasa animalului de companie etc. În consecință, aceste norme imperative nu sunt adoptate în scopul restricționării drepturilor speciale a persoanelor cu handicap ci în scopul expres de protejare a sănătății publice. Partea reclamată arată că, pe site-ul www.autogări.ro au fost primite de la data la care a fost făcut public incidentul, numeroase texte cu conținut insultător și amenințător.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, domnul .., persoană cu dizabilitate vizuală nu a fost lăsat să urce în mijlocul de transport în comun preorășenesc, împreună cu câinele său “ghid”.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis,

punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza *Bilka Kaufhaus*, parag.31; cauza C-33/89 *Kowalska* [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 *Nimz* [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 *Danfoss* [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, *Enderby* [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.2 Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, este chemat să se pronunțe potrivit unei situații de fapt prin care, i se restricționează accesul unei persoane cu dizabilități vizuale să utilizeze un mijlocul de transport în comun preorășenesc, împreună cu câinele său "ghid".

5.3 Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.4 Chiar dacă definiția discriminării directe, nici prin **O.G. nr. 137/2000**, nici prin **Directiva Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică**, nu conține elementul de justificare obiectivă, ea poate fi analizată în conformitate cu jurisprudența CEDO.

5.5 În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: ***Fredin împotriva Suediei***, 18 februarie 1991; ***Hoffman împotriva Austriei***, 23 iunie 1993, ***Spadea și Scalabrino împotriva Italiei***, 28 septembrie 1995, ***Stubbings și alții împotriva Regatului Unit***, 22 octombrie 1996).

5.6 În hotărârea dată în cazul ***Thlimmenos împotriva Greciei*** din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „*dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile*”.

5.7 În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.8 Colegiul director constată că obstrucționarea accesului în transportul urban/local ori preorășenesc pentru persoanele cu dizabilități vizuale reprezintă o diferențiere a acestei categorii de persoane privind accesul în mijloacele de transport în comun alături de alte persoane fără dizabilitate.

5.9 Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] „*pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu*” [...]; **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor**

omului (în continuare **Protocolul nr. 12**), art. 1 alin. 1: [...] „fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate. Astfel că, Colegiul director constată că “dizabilitatea” este criteriul diferențierii în acest caz..

5.10 O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”, art. 2 alin. 1: [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”; **Protocolul nr. 12**, art. 1 alin. 1: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]).

5.11 În analiza dreptului Colegiul director se raportează atât la prevederile tratatelor internaționale în domeniu cât și la prevederile legislației interne.

Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ratificată de România prin **Legea nr. 221/2010**, stabilește următoarele:

Art. 9 (accesibilitate):

„1. Pentru a da persoanelor cu dizabilități posibilitatea să trăiască independent și să participe pe deplin la toate aspectele vieții, Statele Părți vor lua măsurile adecvate pentru a asigura acestor persoane accesul, în condiții de egalitate cu ceilalți, la mediul fizic, la transport, informație și mijloace de comunicare, inclusiv la tehnologiile și sistemele informatice și de comunicații și la alte facilități și servicii deschise sau furnizate publicului, atât în zonele urbane, cât și rurale. [...]”

Art. 19 (Viață independentă și integrare în comunitate)

„Statele Părți la această Convenție recunosc dreptul egal al tuturor persoanelor cu dizabilități de a trăi în comunitate, cu șanse egale cu ale celorlalți, și vor lua măsuri eficiente și adecvate pentru a se asigura că persoanele cu dizabilități se bucură pe deplin de acest drept și de deplina integrare în comunitate și participare la viața acesteia. [...]”

Art. 20 (Mobilitatea personală):

„Statele Părți vor lua măsuri eficiente pentru a asigura o mobilitate personală, în cel mai înalt grad posibil de independență a persoanelor cu dizabilități. [...]”

Legea nr. 448/2006 are următoarele prevederi relevante:

Art. 6: „Persoanele cu handicap beneficiază de drepturi la: [...] e) locuință, amenajarea mediului de viață personal ambiant, transport, acces la mediul fizic, informațional și comunicațional.”

Art. 9, alin. 1: „Pentru protecția sănătății fizice și mentale a persoanelor cu handicap, autoritățile publice au obligația să ia următoarele măsuri specifice: [...] b) să creeze condiții de disponibilitate, respectiv de transport, infrastructură, rețele de comunicare, a serviciilor medicale și sociomedicale.”

Art. 22: „Autoritățile administrației publice locale au obligația să ia următoarele măsuri specifice în vederea asigurării transportului în comun al persoanelor cu handicap:

a) să achiziționeze mijloace de transport în comun adaptate;

b) să adapteze mijloacele de transport în comun aflate în circulație în limitele tehnice posibile, conform reglementărilor în vigoare;

c) să realizeze, în colaborare ori în parteneriat cu persoanele juridice, publice sau private, programe de transport al persoanelor cu handicap.”

5.12 În concluzie, sunt incidente prevederile art. 2 alin. 1 a **O.G. nr. 137/2000**, republicată. Obstrucționarea persoanelor cu dizabilitate să folosească un mijloc de transport în comun, însoțite de un câine „ghid”, special dresat în a ajuta să se deplaseze mai ușor

persoana în cauză, restrânge dreptul de a beneficia de serviciile oferite în domeniul transportului comun.

5.13 Art. 2 alin. 4 al **O.G. nr. 137/2000** stabilește: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

5.14 Colegiul director constată că reclamații au avut un comportament care a produs efecte ce au defavorizat în mod nejustificat persoana cu dizabilitate vizuală, astfel sunt incidente prevederile art. 2 alin. 4 al **O.G. nr. 137/2000**. Această faptă atrage răspunderea contravențională a reclamațiilor.

5.15 Conform art. 10 al **O.G. nr. 137/2000**, „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin: [...] g) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun – prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace; h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”

5.16 Astfel că, se poate constata din toate documentele depuse la dosarul cauzei de către părți, că domnul ..., persoană cu dizabilitate de vedere, îi este obstructivă deplasarea cu transport în comun, fiind coborât din acesta împreună cu câinele său ghid din rasa Labrador pentru niște supoziții pe care le consideră șoferul autobuzului: „...animalele de companie pot circula în autobuzele interjudețene numai în sala de bagaje, în cuști standard omologate și poate fi luat în salon, doar dacă se prezintă actele care să justifice starea de sănătate și datele de identificare, conform dispozițiilor legale care reglementează transportul animalelor de companie. Domnul ..., nu a prezentat actele solicitate, neavându-le în posesie și doar a precizat verbal, că este vorba de un câine ghid, care are dreptul de a călători în mijlocul de transport în comun”. Însă, câinele care îl însoțea pe băiat (vizibil ca fiind nevăzător), purta lesa specială de identificare. În România, legislația din domeniu Legea nr.448/2006, republicată în anul 2008, reglementează protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, iar art. 63 prevede expres; „câinele ghid care însoțește persoana cu handicap grav, are acces liber și gratuit în toate locurile publice și în mijloacele de transport,.. Mai mult, echipajul de poliție solicitat la fața locului de către tânărul nevăzător, nu a întreprins nicio măsură în situația restricționării accesului la un serviciu public și garantarea aplicării principiilor ce reglementează Legea nr.448/2006, republicată în anul 2008.

5.17 Colegiul director consideră că faptele de discriminare au fost produse de către toate părțile reclamate și direct implicate în speță; S.C .. SRL, domnul ..(șoferul autobuzului), care i-a restricționat accesul și transportul tânărului nevăzător către destinație.

Raportat la speța de față, Colegiul director reține și hotărăște că, actele/faptele reclamațiilor S.C .. SRL și domnul ..(șoferul autobuzului), sunt incidente art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. g, „refuzul accesului unei persoane sau a unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun, prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace”, „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului ori a orientării sexuale a persoanelor în cauză”, din O.G. 137/2000 republicată”.

5.9 Colegiul director hotărăște sancționarea contravențională cu avertisment a părțile reclamate, în speță S.C .. SRL prin reprezentant legal și pe domnul .., conform art. 7, alin. 3, din O.G nr.2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor. Recomandare către persoanele sancționate cu avertisment, ca pe viitor să depună toate diligențele necesare pentru respectarea prevederilor incidente Legii nr. 448/2006, privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități. Transmiterea Hotărârii în cauză cu recomandarea către Inspectoratul Județean de Poliție Iași și Ministerul Afacerilor Interne “să informeze agenții de poliție din teritoriu, cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități și cu respectarea principiilor incidente Legii nr.448/2006, privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități” și a Legii nr.221/2010 privind ratificarea de către Parlamentul României a Convenției ONU din 2006.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate întrunesc elementele constitutive ale unor fapte de discriminare conform art.2, alin.1) și art. 10 lit. g, “refuzul accesului unei persoane sau a unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun, prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace“, din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

2. Sancționarea contravențională cu avertisment a părții reclamate **S.C .. SRL** prin reprezentant legal, conform art. 7, alin. 3, din O.G nr.2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor.

3. Sancționarea contravențională cu avertisment a părții reclamate domnul .., conform art. 7, alin. 3, din O.G nr.2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor.

4. Recomandare către persoanele sancționate cu avertisment (.. SRL prin reprezentant legal și pe domnul ..), ca pe viitor să depună toate diligențele necesare pentru respectarea prevederilor incidente Legii nr. 448/2006, privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități. Transmiterea Hotărârii adoptate în cauză, către Inspectoratul Județean de Poliție Iași și Ministerul Afacerilor Interne, “să informeze agenții de poliție din teritoriu, cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități, prevăzute de Legii nr. 448/2006, privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități și a Legii nr.221/2010 privind ratificarea de către Parlamentul României a Convenției ONU din 2006.

”

5. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

6. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) .., .

b) S.C .. SRL, .

c) .., .

d) Poliția localității Târgu Frumos, .

e) Ministerul Afacerilor Interne, .

f) Inspectoratul Județean de Poliție Iași,.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER– Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat Gh. L și R.O